

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

Epistola Dedicatoria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

SERENISSI-
MO PRINCIPI FER-
DINANDO, DEI GRATIA AR-
CHIEPISCOPO ET ELECTORI CO-
loniensi, Sacri Romani Imperii per Italiam
Archicancellario, Principi & Episcopo Leo-
diensi, Monasteriensi, Coadiutori Paderbor-
nensi, Comiti Palatino Rheni; vtriusq; Ba-
varia, Westphalia, Angaria & Bullonii Du-
ci, Marchioni Francimontano, Comiti Lof-
fensi, Longiensi, Hornensi, &c. Domi-
mino meo clementissi-
mo S.

Ioannes Chapeauillius S.

Superioribus annis; &
praesertim luctuoso illo
1579. grassante per pa-
triam vestram Leodien-
sem pestilentia, Serenissime Princeps,
cum miserandam simul ac horren-
dam, non corporum modò, sed & ani-
marum

EPISTOLA

marum stragem conspexissem; plurimos videlicet ex improviso, veluti repentino quodam turbidæ tempestatis impetu, teterrima pestis contagione deiici: ex his, alios in triuiis, & alibi passim semianimes iacere: nonnullos lymphatorum instar, vi morbi per compita discurrere: plerosque omnes omni humano auxilio, solatioque destitui, quodque his perniciosius est, per plures pastoribus destitutos, absque sacramentorum præsidio, non sine magno salutis æternæ discrimine, ex hoc sæculo migrare: mihi sæpius in mentem venit, operæ me pretium facturum, si, quemadmodum probi corporum medici, Epidemiæ causis, dirisq; illius effectibus in tempore perquisitis, remedia simul, quibus corporum incolumitati consulant, studiosè conquirunt, & ea absque inuidia, Reipublicæ communicant: Ita ego, cognitis iam tunc periculis, in quæ fideles animæ, ob neglecta tunc
tempo-

DEDICATORIA.

temporis, aut perperam, nulliteruè dispensata Sacramenta incurrere solent, pharmaca quædam spirituality, hoc est, NECESSITATEM ET MODVM MINISTRANDI TVNC SACRAMENTA, expenderem, ac difficultatum, quæ circa eorundem administrationem eo tempore exoriri, moueriue solent, resolutiones ex sacris Scripturis, œcumenicis Conciliis, Patribus, Doctoribusq; scholasticis depromptas, in vnam quasi arcam medicam, certa dispositione coaceruarem, ac opus habentibus communes facerem: quo ministri præuia illius lectione paratiores, cautioresq; redditi, suo tempore, pro conscientia suæ exoneratione, & minore animarum damno peste infectis sacramenta dispensare possent. Huius propositi mei memoriam, dum eadem contagio, non rarò per diuersas ditionis vestrae partes recurrens refricasset, & parochi vestri plurius ea de re quæstionum, resolutionem

EPISTOLA

tionem à me peterent, suffuratis à negotiis publicis aliquot lucubratiunculis, chartas quibus memoriæ ergo, quædam de iis rebus annotaram, reuidi; adiectisq; iis quæ desiderari posse videbantur, opusculum hoc collegi, minurum quidem illud, nec vestra Celsitudine dignum, sed parochis in partem sollicitudinis vestræ ascitis, non parum vtile ac commodum. Siquidem cum difficultates quæ in sacramentis ministrandis eo tempore moueri solent, ex duobus hisce nascantur capitibus, videlicet; possintne ministri aliquibus ex causis ab officio tunc excusari, vel nouis saltem ritibus & modis minus contagioni obnoxiiis sacramenta conferre. Vtrumque caput qua potui diligentia disculsi, rationesq; vndecumque quæ sitas, quæ ministros excusare posse viderentur, iustæne vel iniustæ sint, examinaui, ex nouos inusitadosq; administrandi modos, quos pleriq; pastores, iusto timidiore adinuenerunt tolera-

DEDICATORIA.

tolerarine illi & probari possint, vel non possint, pro exilitate ingenii, studiosè inquisui: vbique in hoc intentus, vt horum sacrorum mysteriorum dispensatores, hoc periculoso temporis articulo nec iusto timidiore, nec quam necesse sit audentiores reddantur; sed medio itinere gradientes, non leuibus de causis officium intermittant, ne iram Dei in se prouocent, & nimia sua securitate, animas occidant, cum plures in illo extremo agone animas perire certum sit, quæ sacramentali gratia adiutæ, cœlestis gloriæ fuissent participes: non etiã nimium liberales, officium sine necessitate interponant, ne temerè, aut certè magno Reipublicæ detrimento, in tanta sui ipsorum necessitate, corporalis vitæ periculum adeant.

Tractabunt alii grandiores materias, quibus ingenii laudem, & doctrinæ eloquentiæque admirationem

* 4 conse-

EPISTOLA

consequentur: mihi profectò summam pertractasse, amplissimamque mercedem consequutus videbor, si minimus parochorum, vel vni peste laboranti, hac mea qualicumque industria adiutus, opem attulerit salutarem. Quanquam nec sim nescius, mercedem ex Apostoli sententia laborantibus reddendam, non secundum fructum, sed secundum laborem.

Hoc qualecumque opusculum, Princeps Serenissime, destinatum iam erat Serenissimo Principi Ernesto, Illustrissimæ memoriæ patruo tuo, vt cui hætenus semper labores meos, totis iam triginta annis, pro Ecclesiæ ipsius Leodiensis seruitio, signanter verò parochorum ipsius & aliorum Ecclesiæ ministrorum vtilitate, indefessè, pro virium mearum tenuitate præstitos deuouissimè: sed cum ante illius euulgationem præuentus sit a Domino, in æterna, vt speramus, tabernacula assum-

DEDICATORIA.

assumptus, post se hic serenitatem tuam, præclaras animi illius dotes, & dignitates apprimè referentem, ad meam & Ecclesiæ huius Leodiensis, multarumque aliarum consolationem relinquens, in quo mihi & Christianis omnibus magno pere gratulandum est, debetur partus ille tibi, tuo quodam hæreditario iure.

Accipe igitur pusillum hunc laborem meum, eadem frontis serenitate, qua solitus est alios meos magnus ille Ernestus, vt fœlicissimis hisce auspiciis tuis, similiter parochis tuis utilis: fidelibus vero peste infectis salutaris esse possit, illi benedictionem tuam impertire, meque quod pro tua benignitate & clementia facis, fauore & beneuolentia prosequere. Ego vicissim (quod hætenus semper) conabor iis me (æmulis meis non obstantibus) dignum præstare: preces vero maxime & sacrificia Dei beneficio assidua pro diurna

EPIST. DEDIC.

turna felicitate interponam. Leo-
dii ipfis Calendis Martiis, millesimo
sexcentesimo duodecimo.

*Sereniss. Celsitudinis vestrae
humillimus servus*

Ioannes Chapeauillius.

Has